

ver, i uddannelsessystemet samt udvikling af eksamensformer.
(Beslutningsforslag nr. B 108).

Medlemmer af Folketinget Kristen Touborg (SF) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om brugerbetalte velfærdsbesøg i kvæg- og svinebesætninger.
(Beslutningsforslag nr. B 109).

Medlemmer af Folketinget Morten Bødskov (S) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til justitsministeren og socialministeren:

»Hvilke initiativer vil regeringen iværksætte for at styrke den samlede indsats mod vold i hjemmet?«
(Forespørgsel nr. F 34).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 33:

Forespørgsel til finansministeren [om de forestående kommuneforhandlinger].

Af Ole Sohn (SF), Anne Bastrup (SF), Jan Petersen (S), Ole Stavvad (S), Ole Glahn (RV), Margrethe Vestager (RV) og Line Barfod (EL).
(Forespørgslen anmeldt 27/2 2007).

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 157: Forslag til lov om ændring af lov om økonomisk samordning. (Etablering af Det Miljøøkonomiske Råd).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 21/2 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Jensen (V):

I finansloven for 2007 blev det aftalt, at Institut for Miljøvurdering skal sammenlægges med Det Økonomiske Råd. Dermed styrkes grundlaget for analyser inden for miljø og natur, hvilket vi i Venstre naturligvis hilser velkommen.

Det Økonomiske Råds troværdighed føres videre med stort set uændrede opgaver, samtidig med at det får en stærkere miljøprofil. Endvidere dannes der med forslaget et nyt Miljøøkonomisk Råd, hvor alene formanden afgør, hvilke temaer der skal tages op. Det kan f.eks. være temaer inden for vedvarende energi, økonomiske effekter af en miljøindsats eller konsekvenserne af samme.

Kl. 10.05

Med hensyn til troværdigheden er det vigtigt, at rådet også har en politisk uafhængighed, som svarer til Det Økonomiske Råds. Medlemmerne af Det Miljøøkonomiske Råd skal komme fra relevante erhvervsorganisationer, ministerier, miljøorganisationer osv., og sammensætningen skal alene afspejle den nuværende erhvervsorganisationstruktur, uden at der tages ideologiske hensyn.

Forslaget indebærer, at Det Økonomiske Råd og Det Miljøøkonomiske Råd skal ledes af ét formandskab. Det vil efter vores opfattelse også give større styrke, større gennemsigthed og større gennemslagskraft. I forbindelse med sammenlægningen udvides formandskabet desuden med en vismand, der har særlig indsigt i spillet mellem økonomi og miljø.

Det er vigtigt, at miljøaspekter også bliver vurderet og beskrevet ud fra en økonomisk vurdering. Vi skal sikre, at vi får mest miljø for pengene, så en miljøindsats skal prioriteres mest hensigtsmæssigt. Det skal i hvert fald være sådan, at vi har et bedre grundlag at prioritere ud

fra, det vil den nye struktur medvirke til, og derfor støtter Venstre forslaget.

Formanden:

Så er det hr. Niels Sindal som ordfører.

Niels Sindal (S):

Som nævnt handler L 157 om sammenlægning af Institut for Miljøvurdering og Det Økonomiske Råd og oprettelse af Det Miljøøkonomiske Råd, og det er et lovforslag, som Socialdemokratiet kan støtte. Vi er af den opfattelse, at samspillet mellem netop økonomi, miljø og energi har brug for uafhængige, kvalificerede analyser.

Forslaget er en udmøntning af finansloven, så vedtaget bliver det jo. Jeg har dog et par kommentarer, der bl.a. også er at finde i bemærkningerne i høringssvarene vedrørende overførslen af 2,5 mio. kr. til Copenhagen Consensus Center. Svaret fra ministeriets side er selvfølgelig, at det er en finanslovaftale – javel! Men jeg vil godt tage del i den undren, der er kommet til udtryk i høringssvarene. Det bliver vedtaget, javel, men jeg kan simpelt hen ikke se fornuften i at blande en sådan overførsel ind i dette lovforslag.

Med hensyn til repræsentationen vil jeg bede ministeren overveje denne. Man har vel altid fulgt det princip, at der skal være en nogenlunde fornuftig repræsentation fra begge sider, når der bliver udpeget medlemmer til udvalg og råd. Selv om der er justeret, når det gælder Det Økonomiske Råd, vil jeg anbefale, som det også er anført i høringssvarene fra LO, at det overvejes at give arbejdstagersiden lejlighed til at udpege et medlem mere til Det Økonomiske Råd og et medlem mere til Det Miljøøkonomiske Råd. Socialdemokratiet støtter forslaget, men vi vil drøfte denne repræsentation videre i udvalgsbehandlingen.

Formanden:

Så er det fru Colette L. Brix som ordfører.

Colette L. Brix (DF):

Dansk Folkeparti er enig i linjerne i dette forslag, som udmønter en del af finanslovaftalen, og derfor kan Dansk Folkeparti støtte nedlæggelsen af Institut for Miljøvurdering og oprettelsen af Det Miljøøkonomiske Råd.

Dansk Folkeparti finder, at der ligger en fornuftig tankegang bag en fusion mellem Det Økonomiske Råd og Institut for Miljøvurdering. Det er ligeledes fornuftigt at fastsætte en årlig møderække i Det Miljøøkonomiske Råd med of-

fentliggørelse af en miljøvismandsrapport, og Dansk Folkeparti finder også, at det er et godt og seriøst signal at udpege en miljøvismand. Derudover mener Dansk Folkeparti, at en logisk følge af konstruktionen må være, at formandskabet skal være fælles for Det Miljøøkonomiske Råd og Det Økonomiske Råd, som forslaget også lægger op til.

Dansk Folkeparti har bemærket, at der efterfølgende har været en vis debat om sammensætningen af Det Miljøøkonomiske Råd. Nu er det jo sådan med den slags udpegelser, at der altid vil sidde parter, der er skuffede – organisationer eller andre, der føler sig holdt uberettiget udenfor. Sådan vil det altid være, men jeg synes, at ministeren med forslaget har lagt op til en særdeles fornuftig balance i rådet.

Dansk Folkeparti har ikke yderligere kommentarer til forslaget, som vi derfor vil gå positivt videre med.

Formanden:

Så er det hr. Christian Wedell-Neergaard som ordfører.

Christian Wedell-Neergaard (KF):

For Det Konservative Folkeparti at se medfører sammenlægningen af Institut for Miljøvurdering og Det Økonomiske Råd og oprettelsen af Det Miljøøkonomiske Råd en styrkelse af analyserne på miljø- og naturområdet. Det er naturligvis sådan, at det altid er en fordel at få en økonomisk analyse af de miljøtiltag, man foretager, eller en analyse af det, som man har valgt ikke at gøre. Denne analyse skal jo bruges i en prioriteringsdebat.

Kl. 10.10

Men det er meget magtpåliggende for mig at sige, at det altså også drejer sig om vurderingen af miljøtiltag i al almindelighed, det vil sige, at man kan vurdere både indholdet og de økonomiske konsekvenser. Der er altså ikke tale om, at vi her alene fokuserer på økonomi, vi fokuserer på miljøtiltag i det hele taget.

Situationen var jo den, at Institut for Miljøvurdering ikke fungerede tilfredsstillende. Deres analyser var ikke helt uigennemskydelige, der var påviselige fejl, og det førte jo til, at direktøren for Institut for Miljøvurdering tog sin afsked.

Sammenlægningen betyder en kolossal styrkelse af analysen på miljø- og naturområdet, og det sker på en afbalanceret måde. Vi kender jo Det Økonomiske Råd. Der kommer af og til en

rapport fra Det Økonomiske Råd, som falder lige ned i en debat her i Folketinget. Synspunkterne er jo ikke på nogen måde strømlinede, men er afgivet af uafhængige personer med stor indsigt på området. Det Økonomiske Råd har en enorm betydning for debatten på hele det økonomisk-politiske område, og med det her sker der en væsentlig styrkelse af miljøelementet i disse diskussioner.

Jeg mener, at Det Miljøøkonomiske Råd har fået en rigtig form, og det, at vi får udnævnt en miljøvismand, synes jeg er en styrkelse, og det vil også give en større synlighed i offentligheden i hele den miljømæssige debat.

Jeg forstår ikke rigtig sammenblandingen mellem det her og Copenhagen Consensus Center. Copenhagen Consensus Center er en sag for sig. Det Miljøøkonomiske Råd og sammenlægningen her er jo den væsentlige del, og de to ting har intet med hinanden at gøre.

Jeg har hørt, at der er nogle her i salen, der gerne vil have to miljøvismænd, og det synes jeg i princippet er overbud. Vi har nu den fantastiske idé, at der kommer en miljøvismand og han refererer til Det Miljøøkonomiske Råd, som er sammensat på en velafbalanceret måde.

Så jeg synes, at vi her står med et forslag, hvor man kan fortsætte en fornuftig prioriteringsdebat på miljøområdet, og vi har fået et organ, der kan afgive nogle uafhængige rapporter, som kan indgå i debatten, og som vil få stor betydning i fremtiden.

Formanden:

Tak til hr. Christian Wedell-Neergaard. Så er det hr. Poul Erik Christensen som ordfører.

Poul Erik Christensen (RV):

L 157 er en del af finanslovaftalen for 2007 mellem regeringen og Dansk Folkeparti. Selv om Det Radikale Venstre ikke har andel i denne aftale, kan vi godt se nogle positive elementer i aftalen. Det er positivt at sammenlægge de to råd, idet miljø og økonomi er stærkt forbundet.

Grundlæggende er det en sund tanke at foretage miljøøkonomiske vurderinger med henblik på at kvalificere miljødebatten, og derfor er det ærgerligt, at regeringen i sin tid fuldstændig ødelagde denne sunde tanke ved at placere en person som Bjørn Lomborg i spidsen, der fra dag et helt forudsigeligt skabte mere debat om sin person og personlige opfattelse end om miljøøkonomiske vurderinger. Regeringen lagde gift ud for noget, der kunne have været et godt

og brugbart instrument. I dette lys må vi fuldstændig afvise bevillingen på 2,5 mio. kr. til Copenhagen Consensus Center.

Jeg vil ikke undlade at bemærke, at miljøministeren ifølge Det Radikale Venstres miljøordfører, hr. Johs. Poulsen, har lovet Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg en drøftelse, inden regeringen lagde sig fast på den løsning, som fremlægges i dag med dette lovforslag. Dette løfte er ikke blevet holdt, da der ikke har fundet nogen drøftelse sted inden lovforslagets fremsættelse.

Vi tror, at der måske kan komme noget fornuftigt ud af placeringen af opgaven i sammenhæng med Det Økonomiske Råd. Det kræver dog de rette personer i en entydig selvstændig ledelse, så Det Miljøøkonomiske Råd ikke bliver et underordnet appendiks til Det Økonomiske Råd, men tværtimod får sit eget liv.

Ministeren er af enkelte medlemmer af partiet Venstre i pressen blevet kritiseret for sammensætningen af rådsudvalget. Jeg vil gerne fra Det Radikale Venstres side rose ministeren for denne sammensætning, som jo er bred, og som efter min opfattelse tilgodeser langt den største del af de ønsker, der kunne være. Selvfølgelig er der flere, der godt kunne have ønsket sig at deltage, men begrænsning er også i denne henseende en af de store kunster.

Kl. 10.15

Det Radikale Venstre vil her fra talerstolen udtale kritik af, at der bevilges 2,5 mio. kr. årligt til Copenhagen Consensus Center. Netop Copenhagen Consensus Center med Bjørn Lomborg i spidsen vil efter radikal opfattelse svække de gode intentioner, der er med lovforslaget.

Det Radikale Venstre vil under udvalgsarbejdet vurdere, hvordan vores stemmer til lovforslaget vil blive afgivet.

Formanden:

Tak til hr. Poul Erik Christensen. Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF finder vi området miljøøkonomi utrolig vigtigt. Det er også et område, som er temmelig dårligt opdyrket på nuværende tidspunkt. Og det kan man jo få et indblik i, hvis man følger med i den verserende pressede debat om regeringens energiudspil, hvor det er helt klart, at regeringen internt regner meget forskelligt på vurderingerne af forskellige energitiltag og deres miljøeffekt og prisen for dem. Man regner på én

måde i Energiministeriet og på en anden måde i Finansministeriet, og man er så uenig, at man indtil videre har besluttet sig for, at der ikke bliver nogen forhandlinger de første par måneder, for det er regeringen ikke parat til. Det her siger jeg for bare med et eksempel at illustrere, hvor vigtigt det er at få opdyrket området miljøøkonomi.

Miljø spiller af gode grunde en større og større rolle for os. Den globale opvarmning er naturligvis den, der spiller den allerstørste rolle sammen med de farer, der er både for mennesker her på jorden og også for vores økonomi, fordi det kan komme til at koste meget dyrt, hvis vi viser os ude af stand til at bremse den globale opvarmning.

For sådan ca. 5 år siden blev området håndteret på en helt anden måde fra Folketingets side. Det var på det tidspunkt, hvor statsministerens ikon hed Bjørn Lomborg, og hvor han meget usædvanligt fik sit eget institut, og når jeg siger det, er det, fordi det kan man jo selv gå ind og se i debatterne fra Folketinget i begyndelsen af 2002.

Institut for Miljøvurdering var jo ikke sådan et, hvor man åbent og frit slog direktørstillingen op. Direktøren var udpeget på forhånd, og så lavede man en opslagsprocedure, hvor man gav et klart signal om, at andre sådan set ikke skulle bryde sig om at søge det job. Det var virkelig bitert, fordi det ville have været godt, hvis miljøøkonomi allerede på det tidspunkt var blevet løftet op og var blevet kvalificeret, men det skete ikke. Man kan også se, at konsekvenserne har været, at instituttet nu er nedlagt, eller rettere sagt, overflyttede til Det Økonomiske Råd.

Vi synes faktisk, at det er en god model, en interessant model, at overflytte miljøøkonomi til Det Økonomiske Råd. Og vi synes også, det er godt at få en miljøøkonomisk vismand. Men det er klart, at når man overflytter nogen til noget andet, skal man også være meget omhyggelig med at sikre, at man nu får udviklet de kompetencer, som virkelig er nødvendige for at gøre miljøøkonomi til et stærkt område inden for rammen af Det Økonomiske Råd.

Jeg synes, det er vigtigt at få sendt et signal om, at det ikke er nok, at man har nationaløkonomer. Man skal også have højt kvalificerede medarbejdere, som har den nødvendige naturvidenskabelige og teknologiske kompetence og viden til, at man rent faktisk kan formidle mellem økonomisk og naturvidenskabelig viden, og at man kan oversætte de tekniske og de naturvi-

denskabelige rapporter og sætte dem ind i en anden sammenhæng. Og jeg synes, det er meget vigtigt, hvis ministeren vil give os et signal om, at man selvfølgelig ønsker det sådan. Det er klart, at det hverken er ministeren eller Folketinget, der skal ansætte medarbejderne. Det er Det Økonomiske Råd selv, der ansætter dem, men det er vigtigt at få det her signal, sådan at vi virkelig sikrer, at vi får et stærkt miljøøkonomisk område.

Det andet, jeg godt vil kommentere, er med hensyn til medlemmerne. Der er jo tænkt lidt i de samme baner, som man har gjort gennem mange år: Vi tager sådan lidt fra hver side.

Jeg synes, at det ville være rigtig godt, hvis ministeren ville gå ind i en seriøs drøftelse af, om der ikke skulle nogle flere ind i Det Miljøøkonomiske Råd. Jeg vil godt pege på to råd, som jeg synes virkelig kunne tilføre området noget. Det ene er Rådet for Bæredygtig Erhvervsudvikling. Det er en forening af danske virksomheder, der arbejder inden for det her område, og den har om nogen en meget stor viden på området. Det andet er Det Økologiske Råd, som på græsrodsniveau arbejder meget med sammenhængen mellem miljø og økonomi og nok er den af ngo'erne herhjemme, der har arbejdet mest med det her område.

Kl. 10.20

Jeg synes, det ville være godt at få de to ind i rådet, for jeg tror på, at det virkelig ville kunne kvalificere henholdsvis på græsrodsniveau eller ngo-niveau og erhvervsniveau.

Til sidst vil jeg sige, at vi har det ligesom den konservative ordfører: Hvorfor pokker skal de 2,5 mio. kr., som er givet til Copenhagen Consensus Center som belønning for al den skade, Bjørn Lomborg har lavet, overhovedet omtales i det her forslag? Det har ikke noget med forslaget at gøre, og jeg synes, det på enhver måde er skammeligt. Hvorfor skal man oven i købet belønnes med 2,5 mio. kr. for den skade, man har gjort? Et eller andet sted må regeringen jo selv have erkendt, at det var galt med den kurs, regeringen lagde i 2001-2002; det er forslaget jo et udtryk for.

Til allerallersidst vil jeg, sådan som Det Radikale Venstres repræsentant også gjorde, gøre opmærksom på, at vi faktisk i Miljøudvalget i efteråret 2006 fik et tilsagn om, at regeringen ville drøfte indholdet af et nyt IMV, uanset hvordan konstruktionen blev, med Folketingets medlemmer af Miljøudvalget, inden der blev fremsat

forslag. Det er ikke sket, og det synes jeg ærligt talt er rigtig dårlig opførsel.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg vil bare lige præcisere med hensyn til Copenhagen Consensus Center, at regeringen jo kan overføre penge til centeret, hvis den har lyst til det. Jeg mener bare ikke, det har noget med det her forslag at gøre. Det er jo to vidt forskellige ting.

Jeg er helt enig i, at der er et behov for en miljøøkonomisk analyse, og også i, at det skal være en balanceret analyse, der dels tager hensyn til den omkostningseffektive indsats på miljøområdet, dels vurderer effekten af miljøtiltag som helhed. Man kan sige, at det her forslag jo er en overførelse af IMV's kompetencer ved virksomhedsoverdragelse, og derved kommer de kompetencer jo nu til rådighed for Det Miljøøkonomiske Råd. Kan det ikke, om man så må sige, danne en start, hvor man altså har de kompetencer i IMV, men hvor de nu kommer ind i en ny og bedre ramme?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er, som hr. Wedell-Neergaard siger, sådan, at medarbejderne fra Institut for Miljøvurdering bliver overført til Det Økonomiske Råd, men der vil jo også ske en udskiftning hen ad vejen. Når jeg nævner det her, er det, fordi de analyser, IMV har lavet, har vist sig at være for tyndbenede langt hen ad vejen.

Jeg synes, det vil være ærgerligt, hvis man ikke gør det meget klart i den videre udvikling, at man simpelt hen er nødt til at have et højere vidensniveau på det her område, og ikke kun på det nationale økonomiske område, hvor vi faktisk har et højt niveau i forvejen, men også på det naturvidenskabelige og teknologisk baserede miljøområde.

Det er sådan set det, jeg siger: Efterhånden som man får mulighed for at ansætte nye medarbejdere, er det vigtigt, at man ikke kun ansætter nationaløkonomer, men også ansætter mennesker, som har naturvidenskabelig og teknologisk indsigt, for det er helt afgørende for, at man virkelig kan udvikle området, som jo også internationalt er et nyt område.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Det andet, fru Anne Grete Holmsgaard siger, er om Det Miljøøkonomiske Råd og dets sammensætning. Der sidder jo Danmarks Naturfredningsforening, Verdensnaturfonden og Friluftsrådet, som jo alle sammen repræsenterer ngo'er på naturområdet, og som jo har en overordentlig stor kompetence på det område. Er det ikke nok? Ellers bliver det jo et meget stort råd, og vi bliver ved med at skulle have balanceprincippet, altså at skal man have en ngo, skal man også have en anden osv., og så bliver det bare større og større. Har vi i virkeligheden ikke en tilfredsstillende sammensætning, sådan som det er?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg pegede på to foreninger, som hver på deres måde har meget stor kompetence inden for det her område, nemlig Rådet for Bæredygtig Erhvervsudvikling, som består af erhvervsvirksomheder, og så Det Økologiske Råd, som er en ngo. De er begge to foreninger, som virkelig kan meget på det her område, og jeg synes, de ville tilføre noget.

Kl. 10.25

Bliver der så ikke for mange? spørger hr. Christian Wedell-Neergaard. Altså, nu skal rådet mødes én gang om året, og jeg synes sådan set, det er vigtigere, at man får de her kompetencer ind, fordi det er et område, der skal udvikles, end at man spørger, om ikke det bliver for mange med to ekstra. Jeg tror ikke, det kommer til at betyde så meget, at der kommer to ekstra ind, i forhold til om der sidder for mange i lokalet.

Til gengæld er jeg sikker på, at det vil være med til at give nogle meget gode debatter og et meget godt grundlag for de valg, der skal foretages både i Det Økonomiske Råd og i Det Miljøøkonomiske Råd, og for de rapporter, der skal udarbejdes, og de analyser, der skal foretages.

Formanden:

Tak til fru Anne Grete Holmsgaard. Jeg ser ingen ordfører fra Enhedslisten. Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt

Bendtsen):

Først vil jeg sige tak for ordførernes bemærkninger. Man er jo positiv, kan jeg høre. Der er nogle fra oppositionen, der måske er lidt sure, men alligevel tilfredse.

Se, det her er jo en del af finansloven for 2007, hvor vi aftalte, at Institut for Miljøvurdering skulle sammenlægges med Det Økonomiske Råd.

Det Økonomiske Råd er jo allerede i dag skabt til at analysere emner knyttet til miljø og natur, og formålet med sammenlægningen er at styrke grundlaget for analyserne på dette område. Lovforslaget bygger på, at den troværdighed, der er bygget op omkring Det Økonomiske Råd, bliver ført videre, samtidig med at der sikres en stærkere miljøprofil.

Vi lægger med lovforslaget op til at fastholde det nuværende Økonomiske Råd med stort set uændret opgaveportefølje. Der er mindre justeringer af rådets sammensætning i lyset af bl.a. den samfundsudvikling, vi er inde i. Formandskabet skal fortsat offentliggøre to redegørelser, altså vismandsrapporter, på baggrund af to årlige møder i Det Økonomiske Råd.

Det næste er, at vi som noget nyt vil oprette Det Miljøøkonomiske Råd, og det vil vi gøre efter den skabelon, som vi kender fra Det Økonomiske Råd. Det er en gennemprøvet model, som har vist sig egnet til kvalificerede drøftelser.

Medlemmerne af Det Miljøøkonomiske Råd skal komme fra relevante erhvervsorganisationer, ministerier og miljøorganisationer eller skal være eksperter i miljøemner, og vi foreslår altså, at nogle af de her eksperter bliver indstillet af den danske universitets- og forskningsverden og ikke nødvendigvis behøver at have en økonomisk baggrund.

De konkrete emner, der skal analyseres og drøftes, er alene formandskabets ansvar og beslutning. Man kan eksempelvis arbejde med problemstillinger, som omkostningseffektiviteten i miljøindsatsen samt omkostninger ved udeladelse af miljøindsats og sektorintegration af miljøhensyn.

Jeg forventer, at analyserne nu kommer til at omfatte bredere områder inden for energi, natur, klima, transport.

Det Økonomiske Råd og Det Miljøøkonomiske Råd skal ledes af ét formandskab, og konstruktionen med et samlet formandskab, der i enighed fremlægger analyser til drøftelse, har stor styrke, og det giver en betydelig gennemslagskraft i debatten.

Det vil i forbindelse med sammenlægningen være naturligt at udvide formandskabet med yderligere en vismand, der har en særlig indsigt i samspillet mellem økonomi og miljø. Den fjerde vismand skal være fuldt medlem, altså også

en del af formandskabet, når generelle økonomisk-politiske emner bliver analyseret, og også når de bliver drøftet.

Vi lægger op til, at formandskabet skal offentliggøre en redegørelse, altså en miljøvismandsrapport, på baggrund af det årlige møde i Det Miljøøkonomiske Råd.

Der er jo stillet et spørgsmål under førstebehandling her i dag om sekretariatets bemanding og de kompetencer, der ligger i sekretariatet. Jeg kan sige, at sekretariatets ledelse jo skal sikre, at man har de fornødne kompetencer til at løfte de opgaver, der er forbundet med arbejdsområdet. Og jeg vil i dag sige, at der også er mulighed for at få ekstern bistand til at udarbejde de analyser, der skal til. Det er en mulighed, som vi også ser anvendt allerede i dag.

Det er jo, som flere ordførere også har nævnt, sekretariatets ledelse, der skal sikre, at de fornødne kompetencer til at løfte opgaven, der er forbundet med arbejdsområderne, er til stede, og det kan dreje sig om både miljøøkonomiske og naturvidenskabelige kompetencer. Men det skal understreges, at bemandingen af sekretariatet er et anliggende for sekretariatets ledelse, og hertil kommer, som det også er nævnt af ordførerne i dag, at vi jo har loven om virksomhedsoverdragelse. Og der er jo personale fra IMV – bl.a. er der jo både biologer og andre med naturvidenskabelige kompetencer her.

Kl. 10.30

Men i den sidste ende er det jo sekretariatets ledelse, som må afgøre det. Vi ved jo, at vismandsinstitutionen pr. definition er uafhængig af den til enhver tid siddende regering, så når signalet er sendt om, at der er nogle kompetencer, der skal løftes, tror jeg, at det så er det.

Så har der jo også været stillet det spørgsmål, om vi ikke kunne udvide Det Miljøøkonomiske Råd. Både Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti har jo spurgt, om man så ikke kunne medtage Rådet for Bæredygtig Erhvervsudvikling. Jeg kan sige, at der da er stærke og gode kompetencer i både det ene og det andet råd, som har været nævnt her i dag, men ser man på medlemsskaren i bl.a. Rådet for Bæredygtig Erhvervsudvikling, kan man se, at det jo er kendte virksomheder som Danfoss, Novozymes, DONG Energy, Ecco, Grundfos osv. Det er jo velkendte virksomheder – mange af dem sidder i øvrigt i hovedbestyrelsen i Dansk Industri, og Dansk Industri sidder der også. Så det er spørgsmålet, om problemstillingen er så stor.

Så vil jeg blot sige, at vi føler, at den balance, der ligger i forslaget, er i orden. Med hensyn til interessen for at komme med – også når man taler om det Det Økonomiske Råd – mener Danmarks Rederiforening egentlig også, at de burde sidde der, men altså, antallet af medlemmer i et råd skal jo stoppe et eller andet sted, for at det ikke bliver for stort. Og jeg kan sige, at vi faktisk har skåret Det Økonomiske Råd ned denne gang i forhold til tidligere.

Så umiddelbart mener jeg faktisk, at vi ud fra en saglig vurdering har lagt et snit, så de her ting kan blive belyst. Men det flytter jo ikke ved – vil jeg gerne sige – at der også er mulighed for at invitere organisationer og andre ind til rådets møder, hvis der er specielle ting, man i forbindelse med det kommende års møde har valgt at fokusere på. Det er også noget af det, vi ser i forbindelse med DØR.

Så vi mener faktisk fra regeringens side, at der ligger et godt forslag, som vi ser frem til en positiv udvalgsbehandling af, og selv om der var nogle, der var lidt utilfredse, vil jeg sige, at regeringen alligevel er tilfreds med det, vi har hørt fra salen i dag.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg har et spørgsmål til den del, der handler om kompetencerne i sekretariatet. Det er klart, at sekretariatet har mulighed for at købe viden ind og bruge viden udefra, og det skal man selvfølgelig også gøre, men for at kunne bruge den viden godt, er det vigtigt, at man har de matchende kompetencer selv. Det, jeg beder om, er ikke en ændring af lovteksten, men at ministeren kommer med et klart signal om, at det er vigtigt at have den slags kompetencer, altså naturvidenskabelige og teknologiske kompetencer, i sekretariatet, for kommer det signal, er jeg sikker på, at sekretariatet nok selv skal klare at sørge for at få de mennesker ansat.

Så har jeg et andet spørgsmål. Loven om DØR er jo en gammel lov, og fra gammel tid hedder det i formålsparagraffen, at man skal følge landets økonomiske udvikling – det har man heldigvis selv forstået at oversætte, så det bliver mere internationalt. Men jeg vil meget gerne have en markering fra ministeren af, at han også er enig i, at formålet selvfølgelig er bredere; at det ikke kun handler om landets økonomiske og miljømæssige udvikling, men at det jo også handler om udvikling på europæisk plan og på globalt plan.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil sige til det første spørgsmål, at jeg synes, at jeg allerede i min tale tilkendegav, at det jo kan dreje sig om både miljøøkonomiske og også naturvidenskabelige kompetencer. Det sagde jeg i min tale, og det vil jeg gerne gentage. Men nu er det jo engang sådan, at det er Det Økonomiske Råd, der indstiller til ministeren, når der skal udpeges en sekretariatschef, og mig bekendt er der ikke udpeget sekretariatschefer i DØR, uden at man har fulgt den indstilling, der er kommet fra rådet. Det er også sket i det her tilfælde, og det er derfor også deres afgørelse, deres valg med hensyn til personalesammensætning. Og jeg mener faktisk, at vi med de bemærkninger og det, der er lagt op til, er dækket ind på det område.

Så er der spørgsmålet om, hvor meget Det Økonomiske Råd skal brede sig. Jeg mener faktisk, at den uafhængighed, vi har givet Det Økonomiske Råd, hvor staten ikke blander sig voldsomt i det, har fungeret ganske fortræffeligt, og jeg har ingen intentioner om at begynde at styre DØR eller Det Miljøøkonomiske Råd fremover. Jeg tror faktisk, at det er meget godt, at det er en uafhængig enhed – også så det ikke er den til enhver tid siddende regering, der styrer Det Miljøøkonomiske Råd og Det Økonomiske Råd.

Kl. 10.35

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vender lige tilbage til anden halvdel af mit spørgsmål. I praksis har DØR udviklet sig sådan, at man også ser uden for landets grænser. Jeg synes, det er vigtigt at få understreget, at det selvfølgelig er et meget stort behov. Vi lever i en verden, som er globaliseret, og hvor international samhandel og politik i det hele taget spiller en meget, meget større rolle, og EU spiller en meget stor rolle for vores lovgivning, så jeg går ud fra, at ministeren er helt enig i – og selvfølgelig mener, det er ønskværdigt – at Det Miljøøkonomiske Råd og Det Økonomiske Råd har mulighed for at beskæftige sig med miljøøkonomi også på europæisk plan og på globalt plan.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan sige, at ministeren er helt enig i, at det er meget vigtigt, at Det Økonomiske Råd og Det

Miljøøkonomiske Råd er uafhængige af den til enhver tid siddende regering. Og det synes jeg faktisk de har løftet, og jeg har ikke nogen mistro til, at det ikke løftes på samme måde også i det nye Miljøøkonomiske Råd.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 159: Forslag til lov om en Cityring.

Af transport- og energiministeren (Flemming Hansen).
(Fremsat 21/2 2007).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden:

Jeg skal her oplyse, at kulturministeren er fungerende transport- og energiminister i dag.

Forhandling

Kristian Pihl Lorentzen (V):

Der hersker ingen tvivl om, at hovedstaden i mange år har savnet et markant kvalitetsløft af den kollektive trafik – et kvalitetsløft, der indebærer en hurtig, sikker og pålidelig transport med hyppige afgang i de tættest bebyggede områder. Og det er lige netop, hvad vi får med realiseringen af Cityringen, som uden tvivl vil være et meget tiltrækkende alternativ til både bil og bus. Den underjordisk Cityring vil dermed bidrage til at løse de stigende trængselsproblemer i København, specielt hvis man ved placering af kommende p-pladser i hovedstaden også tager hensyn til en nem og smidig sammenhæng med Cityringen.

Desuden vil Cityringen betyde en mærkbar forbedring af miljøet i hovedstaden. Det forventes, at antallet af passagerer efter en indkøringsperiode vil blive omkring 85 millioner om året.

Venstre hilser det velkommen, at der på initiativ fra Carlsberg Ejendomme er iværksat en undersøgelse af grundlaget for en ekstra metrostation ved den store grund ved Carlsberg, som står over for omdannelse – omkring 33 ha midt i byen. Her opføres der en helt ny bydel med bolig og erhverv, og det er derfor naturligt, når vi skal igangsætte så stort et projekt, at vi undersøger behov og økonomi omkring en mulig ekstra station, der måske også kan indebære en samlet, bedre metrodækning af hele Valby og Vesterbro. Resultatet af undersøgelsen vil foreligge senere i denne måned, så det kan indgå i den videre behandling af loven.

Med vedtagelsen af dette lovforslag iværksettes en gigantisk samfundsinvestering, der skønnes at blive i omegnen af 15 mia. kr. Det er Venstres klare holdning, at der er tale om en visionær og nødvendig investering i Danmarks infrastruktur.

De tre partnere i projektet, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og staten, har indgået en aftale for en god finansieringsmodel. Statens indskud i projektet er på 4 mia. kr., og det finansieres ved salg af nogle af de mange aktiver i Københavns Havn i det kommende Arealudviklingsselskab I/S, jævnfør den lov, vi behandler efterfølgende i dag. Københavns Kommune indskyder 4,8 mia. kr., mens Frederiksberg Kommune indskyder 800 mio. kr. Den resterende anlægssum dækkes af driftsindtægter fra Cityringen.

Der er ingen grund til at lægge skjul på, at der med så stort et projekt er visse usikkerheder, dels omkring anlægsudgifterne, dels omkring passagerprognoserne. En sådan usikkerhed kan vi aldrig helt undgå, selv om der er udarbejdet et meget grundigt beslutningsgrundlag.

Igangsætningen af store og visionære projekter forudsætter altid politisk vilje og fremdrift. Derfor glæder det mig, at der her i Tinget er en meget bred politisk tilslutning til iværksættelse af Cityringen.

Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 10.40

Formanden:

Tak til hr. Kristian Pihl Lorentzen. Så er det hr. Klaus Hækkerup som ordfører.